

dende i dag? Det tror jeg ikke at færingerne ville acceptere.

Så vil jeg sige noget om det at være ligeværdige parter i forhandlingerne. Det kunne man være i kraft af, at den daværende statsminister havde udvist lidt høflighed, havde taget pænt imod delegationen og sagt: Hvad kan jeg hjælpe jer med, kære venner.

Det skulle han have gjort i stedet for at rende ud til pressemøder hele tiden for at bagtale færingerne. Men reelt var der jo ikke tale om ligeværdige parter. Færingerne er en del af rigsfællesskabet og henvendte sig til deres statsministre, og det bliver han ved med at være, indtil færingerne ved en folkeafstemning har bestemt noget andet.

Til sidst til hr. Søren Søndergaard: Ja, hvis den beslutning tages på Færøerne – men det er jo rent formalia – vil jeg nok mene, at forfatningsretten betyder, at den så skal konfirmeres i det danske Folketing, og det vil den jo blive. For det første skal jo både Danmark og Færøerne tage stilling til en adskillelse, det siger sig selv, og for det andet skal rigsfællesskabet som sådan naturligvis tage stilling til adskillelsen.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Sidste korte bemærkning til hr. Tórbjörn Jacobsen.

(Kort bemærkning).

Tórbjörn Jacobsen (TF)

Til hr. Jesper Langballe: Nu kan færingerne ikke anlægge deres liv alt efter, hvor høflig eller uholdelig statsministeren til enhver tid er. Sådan kan et land ikke bygge sin fremtid.

Men det er bare et faktum, at der ikke var ligeværdighed i forhandlingerne. Godt nok taler vi om folkeafstemningen fra 1946, men det var jo således, at alle selvstyreparterne op til lagtingsvalget i debatten i valgkampen kørte frem med, at det var suveræniteten, der nu var det afgørende for samtlige selvstyreparter, og det blev en del af koalitionsaftalen. 60 pct. af folket og 60 pct. af lagtingsmedlemmerne stod bag delegationen, der tog ned til Danmark, med henblik på forhandlingerne om den færøske suverænitæt, og den strandede på grund af uligeværdighed imellem parterne.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil godt takke hr. Langballe for det klare svar og samtidig understrege, at det så lige præcis er

her, der er uenighed og forskel. For jeg forstår da godt, at man fra færøsk side lige præcis anser det for en fortsættelse af hele kolonipolitikken, at man er i en situation, hvor en beslutning på Færøerne om at blive selvstændige skal godkendes og accepteres i Danmark, i stedet for at man fra dansk side klart understreger, at den beslutning er Færøernes egen. I det øjeblik beslutningen er truffet på Færøerne, er beslutningen truffet, og det, der så bare mangler, er et internt dansk anliggende omkring tilpasninger af diverse love og regler, herunder sammensætning af Folketinget.

Kl. 22.50

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Nej, må jeg sige til hr. Tórbjörn Jacobsen, ligeværdighed mellem parterne er der ikke, og det kan der ikke være rent forfatningsretligt, når Færøerne henvender sig til deres statsminister, for det er han altså, indtil færingerne selv har truffet beslutningen om at rive sig løs.

Og så vil jeg sige, at jeg synes faktisk hele denne her teoretisering er et udtryk for et ønske om at påtage sig et martyrium, der overhovedet ikke er dækning for.

Til sidst vil jeg sige til hr. Søren Søndergaard, at jeg synes egentlig, at det er hr. Søren Søndergaard, der gør det her til et kolonispørgsmål ved at fremstille det som en kolonikrig, hvor Færøerne skal rive sig løs, og så er den sag færdig. Men sådan hænger tingene jo ikke sammen. Der er tale om et rigsfællesskab; der er tale om to venner, to parter, der har fulgtes ad i et forfatningsretligt fællesskab mange år, som muligvis skilles, og det skal begge parter og rigsfællesskabet som sådan da tage stilling til, det siger da sig selv.

Gitte Seeberg (KF):

Spørgsmålet om det færøske folks selvbestemmelsesret har været behandlet adskillige gange her i Folketinget.

Beslutningsforslaget og også debatten indtil nu indeholder mange interessante teoretiske betragtninger, men jeg vil nøjes med at koncentrere mig om det væsentlige, nemlig spørgsmålet om Færøernes suverænitæt.

Det Konservative Folkepartis holdning er klar. Vi er glade for rigsfællesskabet og for det nære forhold til Færøerne og færingerne. Vi nærer med andre ord ikke noget selvstændigt ønske om, at Færøerne skal være selvstændigt.